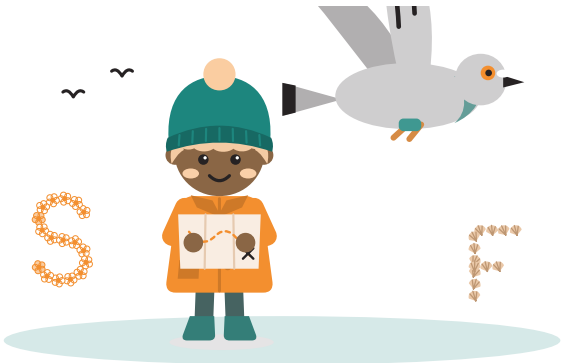
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Sef

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de vensterbank	4
S	S van Strand	8
E	E van Erf	14
F	F van Fietspad	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Polder	26
L	L van Laarzenpad	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Molen	46
	Alle letters thuis	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de vensterbank

Het was zaterdagochtend. Sef zat op de vloer van zijn kamer en bouwde een hoge toren van blokken. Tik-tik, klonk het tegen het raam. De toren wiebelde. Op de vensterbank zat een duif! Hij was grijs, met een glimmend groen kraagje en oranje kraaloogjes.

Aan één poot hing een piepklein kokertje. Het raam stond op een kier. ‘Roekoe,’ klonk het door de kier. ‘Ben jij Sef?’ Sef keek met grote ogen. Duiven kunnen toch niet praten? ‘Ja, dat ben ik,’ zei Sef. ‘Gelukkig,’ zuchtte de duif. ‘Ik ben Pluim, de postduif van de Kaartenmaker. Ik heb iets voor jou.’

De Namenkaart van

SEF

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

S van Strand

Zon, zand en zeewind! Ze stonden op een strand in Zeeland. Er lagen schelpen, stukjes wier en hier en daar een plasje dat de zee had achtergelaten. ‘Kijk goed in de plasjes,’ zei Pluim. ‘Daar woont van alles.’

Een meeuw liet zich meevoeren door de wind. In de verte bouwde een kind een zandkasteel. Sef wilde ook wel een kasteel bouwen. Maar eerst de letter.

In een plasje bewoog iets. Een groen-bruin dier met een plat schild en heel veel pootjes. Het liep... opzij! 'Een krab!' zei Sef. 'Een strandkrab,' zei Pluim. 'En hij loopt zijwaarts. Zo lopen krabben het liefst.'

De krab stak zijn twee scharen omhoog. Knip, knip. 'Hij zwaait!' zei Sef. 'Hij zegt: kom maar niet te dichtbij,' zei Pluim. 'Met die scharen kan hij flink knijpen.' Sef hurkte bij het plasje, maar hield zijn handen in zijn schoot. 'Ik kijk alleen,' zei Sef.

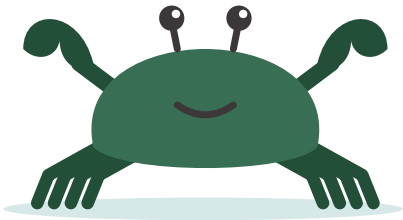
De krab had acht pootjes om op te lopen, en twee scharen. Sef telde ze. 'Tien in totaal!' De krab liep zijwaarts naar een steen en verstopte zich eronder. Alleen zijn oogjes keken er nog uit, op twee steeltjes. 'Verstoppertje,' zei Sef. 'Ik zie je wel!'

De oogjes zakten omlaag. Pluim grinnikte. 'Nu ziet hij jou niet meer. Dus denkt hij dat jij hem ook niet ziet.'

Echt waar!

De strandkrab

Een krab loopt het liefst opzij. Hij heeft acht pootjes om op te lopen en twee scharen.

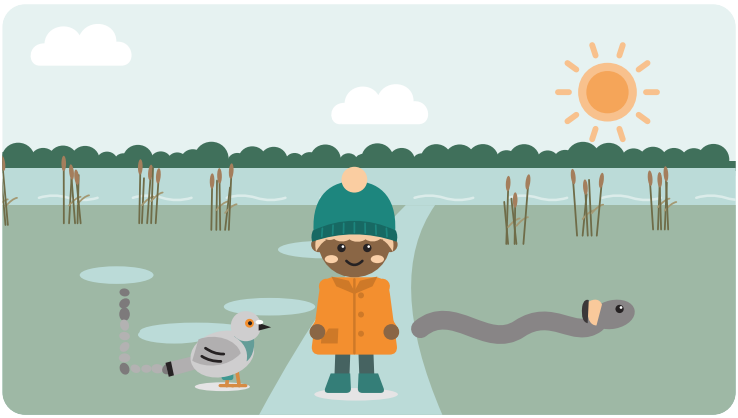
Zo groot	het schild is 4 tot 6 centimeter
Eet graag	kleine zeediertjes, zoals wormpjes en kreeftjes
Zo herken je hem	groenbruin schild, loopt zijwaarts

Tel mee!

Hoeveel pootjes en scharen heeft een krab samen? Tel ze op het plaatje.

Kijk achterin, op p. 59.

L van Laarzenpad

‘Welke letter van mij is nu?’ vroeg Pluim. ‘De L,’ zei Sef. Vinger op het rondje, en woesj! Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’

Sef keek naar zijn laarzen. Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Sef. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Sef. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Sef iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Sef. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Sef. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Sef. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Sef lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

